

“मीठे बच्चे- ज्ञान धनको दान गर्नको लागि विचार सागर मन्थन गर, दानको सोख राख्यौ भने मन्थन चलिरहन्छ ।”

प्रश्न:- ज्ञानमार्गमा सधैं आफूलाई तन्दुरुस्त राख्ने साधन के हो ?

उत्तर:- सधैं आफूले आफूलाई तन्दुरुस्त राख्नको लागि बाबाद्वारा जति पनि ज्ञान घाँस (मुरली) मिल्छ, त्यसलाई खाएर फेरि उग्राउनुपर्छ अर्थात् मन्थन गर्नुपर्छ। जुन बच्चाहरूको मन्थन गर्ने अर्थात् पचाउने बानी छ, उनीहरू बिरामी हुन सक्दैनन्। सदा तन्दुरुस्त उसलाई भनिन्छ, जसमा विकारको बिमारी हुँदैन।

गीत:- तू प्यार का सागर है.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। मनुष्यले जति पनि गीत आदि बनाउँछन्, शास्त्र आदि सुनाउँछन्, केही पनि बुझ्दैनन्। जुन कुरा पढ्दै आएका छन्, त्यसबाट कसैको कल्याण भएको छैन, अभै अकल्याण हुँदै आएको छ। सर्वका कल्याणकारी एकै ईश्वर हुनुहुन्छ। तिमीले बुझेका छौ- हाम्रो कल्याण गर्नेवाला आउनुभएको छ। कल्याणको मार्ग बताइरहनु भएको छ। सारा दुनियाँको कल्याण गर्ने एक बाबा नै हुनुहुन्छ। सत्ययुगमा सबैको कल्याण थियो, तिमीहरू सबै सुखधाममा थियौ र बाँकी सबै शान्तिधाममा थिए। यो बच्चाहरूको बुद्धिमा छ तर प्वाइन्ट चिप्लिन्छ, पूरा धारणा हुँदैन। यदि एक प्वाइन्टमा पनि विचार सागर मन्थन गर्दै रहेमा यस्तो हुँदैन। जनावरमा जति अक्कल छ, आजकालका मनुष्यमा त्यति पनि अक्कल छैन। गाईले घाँस खान्छन्, पछि उगारिरहन्छन्। तिमीलाई पनि भोजन मिल्छ। तर तिमीले फेरि सारा दिन उगाउँदैनौ। उनीहरूले त सारा दिन उगारिरहन्छन्। तिमीलाई मिल्छ यो ज्ञान घाँस। योग र ज्ञान। यसमा सारा दिन विचार सागर मन्थन गरिरहनुपर्छ। जसलाई सेवाको सोख छैन, उनीहरूले विचार सागर मन्थन गरेर के गर्ने ? सोख छैन भने गर्दैनन् पनि। कसै-कसैलाई ज्ञान धन दिने सोख हुन्छ। गौशालामा मनुष्य गएर गाईलाई घाँस आदि दिन्छन्। त्यो पनि पुण्य सम्भन्ध्छन्। बाबाले तिमीलाई यो ज्ञान घाँस खुवाउनुहुन्छ। यसमा विचार सागर मन्थन गर्दै रह्यौ भने खुशीमा रहनेछौ र सेवाको सोख पनि हुनेछ। कसैले लोटाभरि लिन्छन् अथवा बूँद लिन्छन्, उनीहरू पनि स्वर्गमा जान्छन्। स्वर्गको द्वार त खुल्दैछ। त्यसो त ज्ञान सागरलाई हप गर्नु छ। कसैले त सारा हप गर्छन्, कोहीले बूँद जति लिन्छन् फेरि पनि स्वर्गमा त जान्छन्। बाँकी जति-जति धारणा गर्छन्, त्यति उच्च पद पाउँछन्। बाँकी स्वर्गमा एक बूँदले पनि जान्छन्। मनुष्य मरेपछि उसलाई गंगाको जल दिन्छन्। कोही-कोहीले घरमा सधैं गंगा जल नै पिउँछन्। कति पिउँछन् होला। गंगा त बगिरहन्छ। त्यसलाई त कसैले हप गर्न सक्दैन। तिम्रो लागि त गायन छ- सागरलाई हप गरे। जो ज्ञान सागरका नजिक आउँछन्, धेरै सेवा गर्छन् उनै रुद्र मालामा उनिन्छन्। जति-जति जसले हप गर्छन् र अरूको कल्याण गर्छन्, उनीहरूले पद पनि पाउँछन्। जति धारण गर्छन्, त्यति खुशी पनि हुन्छ। धनवानलाई खुशी हुन्छ नि। जसको पासमा धेरै अथाह धन हुन्छ, दान गर्छन्, कलेज, धर्मशाला, मन्दिर आदि बनाउँछन्, उनलाई त्यति खुशी पनि रहन्छ। यहाँ त तिमीलाई मिल्छन् अविनाशी ज्ञान रत्न, २१ जन्मको लागि अविनाशी खजाना। जसले राम्ररी धारण गरेर फेरि दान पनि गर्छन्, उनलाई राम्रो पद पनि मिल्छ। कोही-कोही बच्चाहरूले लेख्छन्- बाबा हामीलाई दिल हुन्छ नोकरी छोडेर

२०७३ कार्तिक ३० मंगलबार १५-११-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन

यस रूहानी सेवामा लागौं। प्रोजेक्टर, प्रदर्शनी लिएर घुमिराखौं। एक बूद पनि कसैलाई मिल्यो भने पनि कल्याण हुनेछ। सेवाको धेरै सोख छ। बाँकी हरेकको अवस्थालाई बाबाले जान्नुहुन्छ। सेवाको साथै फेरि गुण पनि चाहिन्छ। न क्रोध हुनुपर्छ, न कोही उल्टो-सुल्टो ख्याल आउनु छ। विकारको कुनै पनि बिमारी नहोस्। तन्दुरुस्ती राम्रो चाहिन्छ। जसमा विकार कम छ, बाबाले भन्नुहुन्छ— यो तन्दुरुस्त छ। बाबाले महिमा गर्नुहुन्छ नि। गायन पनि छ— को-को राम्रा महारथी छन्। उनीहरूले फेरि असुर र देवताहरूको लडाईं देखाएका छन्। देवताहरूको विजय भयो। अहिले हाम्रो लडाईं हो ५ विकार रूपी असुरसँग। अरू कुनै किसिमका मनुष्य असुर हुँदैनन्, जसमा आसुरी स्वभाव छ, उनलाई नै असुर भनिन्छ। नम्बरवन आसुरी स्वभाव हो कामको, त्यसैले संन्यासीहरू पनि यसलाई छोडेर भाग्छन्। यी आसुरी गुणलाई छोड्न मेहनत लाग्छ। रहनु पनि गृहस्थमा छ तर आसुरी स्वभाव छोड्नु छ। पवित्र बन्नाले मुक्ति-जीवनमुक्ति मिल्छ। कति धेरै प्राप्ति छ। उनीहरू त घरबार छोडेर भाग्छन्, प्राप्ति केही छैन। यी चित्रमा बुझ्नको लागि कति राम्रा-राम्रा कुरा छन्। उनीहरूले त केवल चित्रको शो गर्छन्। केवल चित्र हेर्नको लागि कति जान्छन्। फाइदा केही पनि छैन। यहाँ यी चित्रमा कति ज्ञान छ, यसबाट फाइदा धेरै हुन्छ। यसमा आर्ट आदिको कुनै कुरा छैन। न कुनै बनाउनेको होसियारी आदि हो। उनीहरूको त नाम चित्रमा लेखिएको हुन्छ। चित्रकारलाई पनि पुरस्कार मिल्छ। कतिले यति सम्झन्छन्— हो, बाबालाई त अवश्य याद गर्नुपर्छ। यति भने पनि प्रजा बन्छन्। प्रजा त अथाह बन्छन्। म त हुँ ज्ञानको सागर। कसैलाई एक बूद मिल्यो भने पनि स्वर्गमा आउँछन्।

तिमी बुझेका छौ— प्रदर्शनी, मेलाद्वारा धेरैको कल्याण हुन्छ। ईश्वर कल्याणकारी हुनुहुन्छ नि। तिम्रो पनि कल्याण भइरहेको छ। तर यसमा आफ्नो विचार सागर मन्थन गरिराख। स्मृतिमा ल्याउँदै रहेमा धेरै फाइदा हुन्छ। उल्टो-सुल्टो कुरा त एक कानले सुनेर अर्को कानले निकालिदिनु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिम्रीलाई धेरै राम्रा कुरा सुनाउँछु। नम्बरवन मुख्य कुरा एउटै छ— सबैलाई बाबाको परिचय देऊ। एक बाबालाई याद गर, उहाँ नै सबैथोक हुनुहुन्छ। भक्तिमार्गमा धेरै यस्ता हुन्छन्। भन, तपाईंले त यो धेरै राम्रो गर्नुहुन्छ। औंलाले इसारा गर्छन्। सबै कुरा परमात्माले गराउनुहुन्छ। उहाँ सबैको कल्याणकारी, माथि रहनुहुन्छ। रहन त तिमी आत्माहरू पनि त्यहीँ नै रहन्छौ। यो सारा ज्ञानको कुरा तिमिले अहिले बुझेका छौ।

बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अहिले तिम्रो यो कपडा (शरीर) सडिसकेको छ। सत्ययुग, त्रेतामा कति राम्रो वस्त्र थियो। अब सडेको वस्त्र कहाँसम्म लगाउँछौ। तर यो कुरा कसैले पनि बुझ्दैनन्। बाबा आएर जब सम्झाउनुहुन्छ तब नै सम्झन्छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ— ज्ञान दिनेवाला हुनुहुन्छ नै एक बाबा। उहाँ हुनुहुन्छ सागर। जसले सागरलाई हप गर्छन्— उनै विजय मालाका दाना बन्छन्। उनीहरू सधैं सेवामा नै तत्पर रहन्छन्। बाबा आउनु भएको नै हो रुद्रमाला बनाउन। फेरि फर्केर जानु छ। जहाँबाट आएका हुन्, फेरि त्यही जान्छन् नम्बरवार। अधि-पछि जान सक्दैनन्। नाटकमा एक्टरहरूको एक्ट समयमा नै हुन्छ। यसमा पनि जो कलाकार छन्, उनीहरू नम्बरवार आ-आफ्नो समयमा आउँदै जान्छन्। यो बेहदको नाटक बनेको छ। ब्रह्ममा हामी आत्माहरू बिन्दु रूपमा रहन्छौं। त्यहाँ अरू कुरा के हुन्छ ? कहाँ एक आत्मा बिन्दु, कहाँ यति ठूलो शरीर। आत्माले कति थोरै स्थान लिन्छ। ब्रह्म महत्त्व कति ठूलो छ। जसरी आकाशको अन्त्य

२०७३ कार्तिक ३० मंगलबार १५-११-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन छैन, त्यस्तै ब्रह्म महत्त्वको पनि अन्त्य हुँदैन। कति कोसिस गर्छन् अन्त्य पाउने, तर पाउन सक्दैनन् कति मेहनत गरिरहन्छन्। तर कुनै चीज नै छैन जसलाई समातेर पार गयो। विज्ञानको घमण्ड कति छ। केही पनि फाइदा छैन। सुनेका छौं नि- आकाश नै आकाश, पाताल नै पाताल। सम्झन्छन्- चन्द्रमामा दुनियाँ होला। त्यो पनि ड्रामामा उनीहरूको पार्ट छ। फाइदा केही पनि छैन। बाबाले त आएर हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। कति फाइदा छ। बाँकी चन्द्रमामा जाऊ, छू मन्त्रबाट विभूत निकाल.... यसबाट के फाइदा? अहिले त हामीले बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा लिन्छौं। कल्प-कल्प लिदै आएका छौं। विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिन्छ। यो चक्र घुमिरहन्छ। दुनियाँमा पहिले केवल भारतवर्ष नै थियो। तिमीहरू नै विश्वको मालिक थिए। वहाँ देवताहरूलाई कुनै खण्डको बारेमा थाहा हुँदैन। यो त पछि वृद्धि हुँदै रहन्छ। नयाँ-नयाँ धर्म स्थापक आएर आ-आफ्नो धर्म स्थापना गर्छन्। बाँकी उनीहरूले कुनै सद्गति त गर्दैनन्, केवल धर्म स्थापना गर्छन्। उनको के गायन हुन्छ! मुक्तिधामबाट आउँछन् पार्ट खेलन। मानिसहरू भन्छन्- मोक्षमा बसिरहौं। यस आवागमनको चक्रमा आउने नै किन! तर यसमा त आउनु नै छ। पुनर्जन्म लिनु नै छ, फेरि फर्केर जानु छ। यो बनिबनाउ ड्रामाको चक्र हो। लाखौं वर्षको ड्रामा त कुनै हुँदैन। यो त नेचुरल अनादि ड्रामा हो, यसलाई भनिन्छ ईश्वरीय कुदरत (प्रकृति)। रचयिता र रचनाको जो कुदरत छ, त्यसलाई जान्नुपर्छ। यस्ता कोही मनुष्य छैनन्, जसले बसेर पुरुषार्थ गर्छन्- सृष्टि चक्रलाई जान्ने। यो सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, यो ख्याल गर्न आउँदैन। सबैभन्दा पुरानो चित्र हो शिवलिङ्गको। खुदा आउनु भएको छ फेरि उहाँको यादगार बनाउँछन्। पहिले जब शिवको पूजा सुरु हुन्छ तब हीराको लिङ्ग बनाउँछन्। फेरि जब भक्ति रजो तमो हुन्छ, अनि पत्थरको पनि बनाउँछन्। शिवबाबा त हीराका हुनुहुन्छ। उहाँ त एक बिन्दु हुनुहुन्छ, पूजाको लागि ठूलो बनाउँछन्। सम्झन्छन्- हामीले हीराको शिवलिङ्ग बनाऔं। सोमनाथको यति ठूलो मन्दिरमा एक बिन्दु राख्यो भने बुझ्न पनि सकिँदैन। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- भक्तिमार्गमा के-के हुन्छ? वैज्ञानिकहरूले आविष्कार गरिरहन्छन्। राम्रा-राम्रा चीज निकालिरहन्छन्। विनाशको लागि पनि निकालिरहन्छन्। पहिले बिजुली कहाँ थियो र! माटोका बत्ती बाल्थे।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू थोरैमा राजी नबन। राम्ररी धारणा गरेर सागरलाई हप गर। जसले राम्रो सेवा गर्छन्, उनीहरूले पद पनि राम्रो पाउँछन्। सारा दिन खुशीको पारा चढिरहनुपर्छ। यो त छी-छी दुनियाँ हो। अब यहाँबाट जानेछौं। पुरानो दुनियाँ त खतम हुनु छ। तयारी भइरहेको छ। बाँकी केही दिन छन्, यसमा पनि कति सेवा गर्नु छ। सारा दुनियाँमा चक्कर लगाउनु छ। अखबारद्वारा बेलायतको कुना-कुनासम्म पनि जानकारी हुनु छ। यस सिँढी आदिबाट छिट्टै बुझ्नेछन्। बाबा आउनुहुन्छ नै बच्चाहरूलाई फेरि स्वर्गवासी बनाउन। अवश्य लक्ष्मी-नारायणले यहाँ नै राज्य गरेर गएका हुन्। महिमा त धेरै गर्छन्, भारत प्राचीन देश हो। धेरै महिमा गर्छन् यहाँ यस्तो थियो, यहाँ यस्ता पवित्र देवीहरू थिए। तिमीलाई थाहा छ- हामी बाबाबाट २१ जन्मको प्रारब्ध पाउँछौं। बाबाले बिलकुल साधारण पढाउनुहुन्छ। देखाउँछन्- द्रौपदीको पाउ दबाउनुभयो, त्यो पनि केही होइन। यो त बाबाले भन्नुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूले भक्तिमार्गमा धक्का खाएर थाकिसकेका छौ। अब मैले तिमी थकाइ मेटाइदिन्छु, तिमी धक्का खाँदा-खाँदा पतित बनेका छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमी थकाइ मेटाइरहेको छु। फेरि कहिल्यै दुःख देख्नेछैनौ। अलिकति

२०७३ कार्तिक ३० मंगलबार १५-११-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन पनि दुःखको नाम हुनेछैन । बाँकी पुरुषार्थ गरेर उच्च पद पाउनु छ । राम्रो पद पायो भने भन्छन् नि यसले अधिल्लो जन्ममा राम्रो कर्म गरेको रहेछ । गायन त हुन्छ नि । तर कसैले जान्दैनन्- यिनले कुनै समय पुरुषार्थ गरेर यो पद पाए ! अहिले बाबाले तिमीलाई यस्तो कर्म सिकाउनुहुन्छ । तिमीलाई पनि भन्नुहुन्छ- राम्रो कर्म गरेर उच्च पद पाऊ । यहाँ मनुष्यका कर्म विकर्म हुन्छन् । वहाँ त हुन्छ नै स्वर्ग । कर्म अकर्म हुन्छन् । वहाँ यो ज्ञान रहँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- कर्मको गति मैले जान्दछु । यस समयमा जसले राम्रो कर्म गर्छ, त्यसको फल पनि राम्रो पाउँछ । यो कर्म क्षेत्र हो । कसैले धेरै राम्रो कर्म गर्छन् । कोही छन्, जसलाई सेवाको नै लगन लागिरहन्छ । सोध्दछन्- बाबा ममा कुनै कमजोरी छ ? छैन, सेवा त जति गर्न सक्छन्, त्यति गर्छन् । सेवा वृद्धि भइरहनेछ । सेवा गर्नेहरू पनि आउँदै जानेछन् । दिलमा धैर्यता छ- बाँकी केही दिन छ । अब यस्तो पुरुषार्थ गरौं, जसले गर्दा वहाँ पनि उच्च पद पाऔं । बाबाले यो ज्ञान घाँस खुवाउनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ- उगाउँ गन्थौ भने धारणा पक्का हुनेछ । खुशीको पारा पनि चढ्छ । धेरै सेवा गर्नु छ, धेरैलाई सन्देश दिनु छ । तिमी पैगम्बरका बच्चा पैगम्बर हौ । एक दिन ठूलो अखबारमा पनि यी चित्र छापिनेछन् । बेलायतमा पनि अखबार जान्छन् नि । चित्रबाट बुझ्नेछन्, यो ज्ञान त परमपिताको हो । बाँकी मेहनत छ मनमनाभव हुन । त्यो कसै-कसैले मात्र मेहनत गर्नेछन् । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाले जो राम्रा-राम्रा कुरा सुनाउनुहुन्छ, त्यसलाई विचार सागर मन्थन गरेर धेरैको कल्याणकारी बन्नु छ । उल्टो-सुल्टो कुरा एक कानले सुनेर अर्को कानबाट निकालि दिनुपर्छ ।
- २) कुनै पनि आसुरी स्वभाव छ भने त्यसलाई छोड्नु छ । बाबाले जो ज्ञान घाँस खुवाउनुहुन्छ, त्यसलाई उग्राइरहनु छ ।

वरदान:- लाइट हाउसको स्थितिद्वारा पाप कर्मलाई समाप्त गर्ने पुण्य आत्मा भव जहाँ लाइट हुन्छ, त्यहाँ कुनै पनि पाप कर्म हुँदैन । सधैं लाइट हाउस स्थितिमा रह्यौ भने मायाले कुनै पाप कर्म गराउन सक्दैन, सधैं पुण्य आत्मा बन्नेछौ । पुण्य आत्माले संकल्पमा पनि कुनै पाप कर्म गर्न सक्दैनन् । जहाँ पाप हुन्छ, त्यहाँ बाबाको याद हुँदैन । त्यसैले दृढ संकल्प गर- म पुण्य आत्मा हुँ, पाप मेरो सामुन्ने आउन सक्दैन । सपना र संकल्पमा पनि पापलाई आउन नदेऊ ।

स्लोगन:- जसले हर दृश्यलाई साक्षी भएर हेर्छ, ऊ नै हर्षित रहन्छ ।